

Objective. The purpose of this study is to analyze the organizational and economic means of administrative management of the development of the modern city and their practical application.

Methods. Some of the means of research of this work are:

1. various printed literature and periodicals devoted to organizational and economic issues of managing the development of the city;
2. Scientific and journalistic materials on this topic;
3. Materials online sources;
4. Marketing research;
5. Expert evaluation.

Results. Cities were "at a certain stage of human development for a long time, but rightly they became the center of social life only during the industrial revolution. The urbanization process was characterized by the outflow of population to the cities and population growth." Its quantity and size.

The growth of cities and their role in the lives of people caused a scientific interest in the problem of the city and city life on the part of various sciences. The city has become about "Active Interdisciplinary Research." So, there are many definitions of the concept of "City".

Scientific novelty. The perspective of local self-government, the territorial community at the city level, and the management of the city are the object of research in many different scientific fields of science. The property regarding the theoretical generalization of the directions of development of local self-government has been accumulated in the works of foreign scientists A. Brown, B. Wellman, Mr. Diamond, D. Dorfman, D. McMillan, E. Mason, J. Paneika, J. Heller, D. Chevisa and others.

Practical significance. In modern conditions, a city is a complex process, due to many factors affecting it and having sometimes the opposite focus: first of all, it is a process of creating a state, accompanied by the formation of a system of local self-government as an institution, democracy, and that the city plays a special role .

As we know, the management process itself is viewed from two points of view: as a management decision-making process and the performance of certain management functions. In management theory, there is still no consensus on the number of functions of state administration and local government.

The essence of local self-government lies in the right of the territorial community of citizens and their bodies, guaranteed by law, to solve a significant part of local affairs and manage the territory, working within the law, under the responsibility and for the benefit of the population.

Local governments, as a rule, are council or another collegiate body (meeting) similar to it, consisting of members elected by free, secret, direct and universal suffrage.

УДК 339:338.43
JEL Q17

Слободяник А.М.⁸¹

*Національний університет біоресурсів і природокористування України
(Київ, Україна)*

Волошин В.В.⁸²

Національний університет біоресурсів і природокористування України

⁸¹ *Слободяник Анна Миколаївна, кандидат економічних наук, доцент кафедри біржової діяльності і торгівлі, Національний університет біоресурсів і природокористування України (Київ, Україна)*

*(Київ, Україна)***Бондар А.С.**⁸³*Київський міжнародний університет (Київ, Україна)*

ИНФРАСТРУКТУРА РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

У статті структуруються та аналізуються якісні й кількісні показники ступеня розвитку інфраструктури фондового ринку України. Визначено структуру показників, їх значимість і виділені причини сучасних проблем розвитку інфраструктури фондового ринку. Проаналізовано основні чинники, що стримують розвиток українського ринку цінних паперів. У результаті дослідження було сформовано низку показників щодо визначення тенденцій розвитку ринку цінних паперів України, що може бути використано фінансовими аналітиками та Комісією з цінних паперів і фондового ринку для відстежування динаміки розвитку ринку і формування відповідної звітності.

Ключові слова: інфраструктура, ринок цінних паперів, система, взаємодія, елементи.

ИНФРАСТРУКТУРА РЫНКА ЦЕННЫХ БУМАГ

Статья посвящена структурированию и анализу качественных и количественных показателей степени развития инфраструктуры фондового рынка Украины. Определена структура показателей, их значимость и выделены причины современных проблем развития инфраструктуры фондового рынка. Проанализированы основные факторы, которые сдерживают развитие украинского рынка ценных бумаг. В результате исследования было сформировано ряд показателей по определению тенденций развития рынка ценных бумаг Украины, что может быть использовано финансовыми аналитиками и Комиссией по ценным бумагам и фондовому рынку для отслеживания динамики развития рынка и формирования соответствующей отчетности.

Ключевые слова: инфраструктура, рынок ценных бумаг, система, взаимодействие, элементы.

SECURITIES MARKET INFRASTRUCTURE

The article is devoted to the structuring and analysis of qualitative and quantitative indicators of the degree of development of the stock market infrastructure of Ukraine. The structure of the indicators, their significance and the highlighted reasons for the current problems of the development of the stock market infrastructure are determined. The main factors hindering the development of the Ukrainian securities market are analyzed. As a result of the survey, a number of indicators were developed to determine the trends in the Ukrainian securities market, which can be used by financial analysts and the Securities and Stock Market Commission to track the dynamics of market development and generate relevant reporting.

Keywords: infrastructure, securities market, system, interaction, elements.

⁸² **Волошин Вадим Вікторович**, магістрант, Економічний факультет, Національний університет біоресурсів і природокористування України (Київ, Україна)

⁸³ **Бондар Антон Сергійович**, магістрант, Економічний факультет, Київський міжнародний університет (Київ, Україна)

Актуальність проблеми. Необхідна умова функціонування ринку цінних паперів (ЦП) – наявність інфраструктури, яка б створювала сприятливі умови для його роботи. Відсутність єдиного підходу до тлумачення суті інфраструктури ринку ЦП унеможливорює створення цілісної системи елементів інфраструктури, які б ефективно взаємодіяли між собою й забезпечували зростання ринку ЦП в Україні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню поняття та структури інфраструктури ринку цінних паперів, а також її ролі на фінансовому ринку присвячено праці таких науковців, як О. Барановський, Т. Берднікова, В. Галанов, Е. Жуков, В. Корнєєв, І. Лютий, А. Пересада, В. Шелудько та інші. Проте нині, коли світова фінансова криза викликала істотні зміни в економіці країни, виникли нові проблеми в розвитку економічної ситуації в країні та фондового ринку зокрема. Брак чіткого тлумачення поняття "інфраструктура ринку цінних паперів", а також зарахування тих чи інших учасників ринку цінних паперів до цієї категорії породжує низку питань, які потребують систематичного доопрацювання й узагальнення з урахуванням сучасних тенденцій і факторів впливу зміни економічної ситуації на фінансові можливості ринку цінних паперів.

Постановка завдання. Мета статті — визначення сутності інфраструктури ринку цінних паперів і її впливу на формування і використання фінансового потенціалу ринку цінних паперів.

Результати дослідження. Розвинута інфраструктура фінансового ринку України – основна умова, яка є викликом сучасності. А ефективне функціонування фондового ринку дає можливість активного соціального і економічного розвитку країни та забезпечення фінансових потреб суб'єктів. Водночас ефективність фінансового ринку залежить від багатьох об'єктивних і суб'єктивних факторів, серед яких особливе місце посідає створення інфраструктури, адекватної рівню економічного зростання та фінансових відносин. Ринок позичкового капіталу відіграє важливу роль у фінансовій системі. Однак він має одне суттєве обмеження — досить короткі (звичайно - до одного року) терміни надання кредитів. Це пов'язано з двома чинниками. Перший полягає в тому, що банки переважно мають у своєму розпорядженні так звані «короткі» гроші, тобто залучені на обмежені строки, і тому не можуть надавати позичок на триваліший період. Другий чинник пов'язаний із тим, що банк як комерційна структура передбачає отримання прибутку, а основним фактором його формування є не стільки рівень процентних ставок, скільки швидкість обороту позичкового фонду. Крім того, одержання кредиту в банку вимагає дотримання багатьох вимог з боку позичальника. Тому паралельно з кредитним ринком значного поширення набув ринок цінних паперів.

Ринок цінних паперів складається з акцій, облігацій, казначейських векселів, депозитних та інвестиційних сертифікатів, комерційних паперів, що є інструментами даного ринку. Певною мірою до цінних паперів належить комерційний вексель, однак його слід розглядати насамперед як інструмент комерційного кредиту. Крім того, є так звані «деривативи» — похідні інструменти (опціони, ф'ючерси та ін.), які відображають різні види контрактів з торгівлі цінними паперами. У зв'язку з цим зазвичай розрізняють ринок цінних паперів і ринок похідних інструментів. Однак останній за своїм змістом не відображає самостійних фінансових ресурсів, а показує форми і методи торгівлі ними.

Акція є документом, який засвідчує право на певну частину власності акціонерного товариства і дає право на отримання доходу від неї у вигляді дивідендів. Існують різні види акцій, які визначають різні права їх власників: прості й привілейовані; іменні та на пред'явника; паперові та електронні; номінальні та без номіналу; платні й преміальні; з вільним та обмеженим обігом.

Використання різних видів акцій пов'язане з різними цілями, якими керуються засновники акціонерних товариств.

Проста акція дає право голосу (за принципом: одна акція — один голос), однак не гарантує отримання дивідендів. Розмір дивідендів залежить від обсягів отриманого

прибутку та відповідних рішень акціонерів. Привілейовані акції надають певні переваги їх власникам, насамперед у правах на отримання доходу. Звичайно ці переваги виражаються у фіксованому проценті дивідендів, які виплачуються незалежно від отриманого прибутку. Разом з тим, власники привілейованих акцій здебільшого позбавляються права голосу.

Іменна акція передбачає її закріплення за певним власником, який вказується на акції. При цьому ведеться книга обліку, у якій фіксуються всі власники акцій і реквізити належних їм акцій. Продаж чи передання іменної акції іншому власнику фіксується відповідними записом чи заміною акції. Акція на пред'явника не передбачає фіксації її власника, її перехід від одного власника до іншого не вимагає ніякого оформлення.

Паперові акції є цінними паперами, які імітуються з дотриманням певних вимог щодо їх оформлення і друкування. Друкування акцій можуть здійснювати тільки уповноважені організації з дотриманням вимог щодо їх захисту від підробки. При цьому іменні акції мають найнадійніший захист, оскільки ведеться книга реєстрації. Електронні акції існують у вигляді записів на файлах у комп'ютерах. Облік акцій ведеться в депозитарії.

Номінальні акції є цінними паперами, на яких зазначається їх номінальна вартість. В окремих випадках вона може не вказуватись, тобто це акція без номіналу. Платні акції — це акції, що купуються під час їх випуску. Преміальні акції пов'язані з капіталізацією нагромадженого нерозподіленого прибутку. Вони розподіляються між акціонерами пропорційно до кількості придбаних ними платних акцій. Акції з вільним обігом можуть без будь-яких обмежень переходити від одного власника до іншого. Акції з обмеженим обігом або взагалі не можуть переходити до іншого власника, або тільки в обмежених, наперед визначених випадках.

Облігація є борговим зобов'язанням позичальника перед кредитором, яке оформляється не кредитною угодою, а продажем-купівлею спеціального цінного паперу. Існують різні види акцій залежно від емітента, способу виплати доходу, термінів, на які вона випускається, умов обігу та надійності.

Залежно від емітента, тобто того, хто їх випускає, облігації поділяються на державні, місцеві, інституційні, зокрема корпоративні. Державні облігації випускають центральні органи управління. Звичайно, емітентом є Міністерство фінансів. Залучені кошти спрямовуються на покриття бюджетного дефіциту чи на фінансування певних інвестиційних проектів. Облігації місцевих позик випускають місцеві органи управління. Інституційні облігації випускаються суб'єктами підприємницької діяльності, фінансовими компаніями, корпоративні — акціонерними товариствами.

Залежно від способу виплати доходу розрізняють процентні, дисконтні й конвертовані облігації. Процентні облігації передбачають виплату доходу у вигляді річного процента, що встановлюється до номінальної вартості. За дисконтними дохід формується у вигляді різниці між номінальною вартістю і цінами купівлі. Конвертовані облігації передбачають не виплату доходу, а обмін їх на нові. При цьому номінальна вартість придбаних облігацій збільшується, тобто дохід утворюється за рахунок різниці між номінальною вартістю нових і попередніх облігацій.

За термінами випуску розрізняють строкові, безстрокові та облігації з правом дострокового погашення. Строкові випускаються на певні терміни, які не можуть змінюватись. Залежно від тривалості періоду вони поділяються на короткострокові (до одного - двох років), середньострокові (до п'яти років) та довгострокові (понад п'ять - десять років). Слід зазначити, що в кожній країні існує власний підхід до визначення термінів розмежування облігацій на коротко-, середньо- і довгострокові. Безстрокові облігації не передбачають визначення термінів їх випуску. Облігації з правом довгострокового погашення передбачають право емітента на довгострокове погашення.

За умовами обігу облігації, як і акції, поділяються на дві групи: з вільним і обмеженим обігом залежно від прав на їх перехід від одного до іншого власника.

За надійністю облігації поділяються на забезпечені та незабезпечені. Забезпечені облігації передбачають гарантії їх погашення і виплати доходу з дотриманням установлених строків. Забезпеченням таких облігацій може бути нерухоме майно, земля, державні цінні папери тощо. Об'єкти і фонди забезпечення вказуються при випуску забезпечених облігацій. Незабезпечені облігації не передбачають встановлення їх забезпечення, на що вказується в умовах випуску. Державні облігації незалежно від того, вказуються чи ні об'єкти і форми їх забезпечення, завжди вважаються забезпеченими, оскільки держава не може збанкрутувати і завжди має достатні ресурси.

Казначейський вексель є формою боргового зобов'язання держави. На відміну від державних облігацій, казначейські векселі випускаються на строк зазвичай до одного року під покриття бюджетного дефіциту з виплатою доходу у вигляді дисконту.

Депозитний сертифікат є формою боргового зобов'язання комерційного банку. Мобілізація ресурсів банком на певний, наперед визначений період, може здійснюватися через відкриття депозитних вкладів і випуску депозитних сертифікатів. Перевагою сертифікатів є можливість їх продажу, тобто досить висока ліквідність.

Інвестиційний сертифікат є цінним папером, який випускається інституційними інвесторами для мобілізації коштів з метою їх наступного вкладення в цінні папери.

Комерційні папери випускаються відомими компаніями з метою мобілізації позичкових коштів на дешевших умовах, ніж банківський кредит. Вони не мають ніякого забезпечення і випускаються на пред'явника строком до одного року. Доходи за комерційними паперами виплачуються зазвичай у вигляді дисконту. За своєю сутністю комерційні папери є борговим зобов'язанням.

Функціонування ринку цінних паперів забезпечується його суб'єктами: емітентами, інвесторами, посередниками, фондовою біржею.

Емітент — це юридична особа, чи уповноважений державою орган, який здійснює випуск цінних паперів в обіг. Залежно від емітента розрізняють корпоративні (акціонерних товариств) і державні цінні папери. Порядок випуску цінних паперів регламентується окремим законодавством, реєструється і контролюється уповноваженими органами (Міністерством фінансів чи спеціальною комісією з цінних паперів). Головна мета емітента полягає у залученні необхідних йому коштів. Тому таким важливим є забезпечення привабливості цінних паперів, яка досягається за рахунок рівня їх дохідності, стабільності, високою ліквідністю та умовами випуску, виплати доходу і погашення чи викупу й продажу. Кожний емітент намагається створити найбільшу зацікавленість для покупців, що веде до постійного розвитку ринку.

Інвестор — це юридична чи фізична особа, а в окремих випадках держава, яка, купуючи цінні папери певного емітента, вкладає (інвестує) кошти в його діяльність. Маючи широкий вибір різних видів цінних паперів великої кількості емітентів, інвестори обирають найкращі, з їх погляду, варіанти розміщення своїх коштів. При цьому виділяються два основні чинники — дохідність і гарантія надійності вкладень, між якими існує зворотна залежність: чим вища надійність, тим нижча дохідність, і навпаки. Оскільки абсолютно безризикованих вкладень не існує, то доцільно знижувати ризик через розкладання його на різних емітентів. У сучасних умовах функціонування ринку цінних паперів ґрунтується на теорії інвестиційного портфеля, який дає змогу, з одного боку, мінімізувати ризики кожного інвестора, а з другого — створити можливості для участі на ринку широкого кола емітентів.

Посередники виконують роль сполучної ланки між емітентом та інвестором. З одного боку, вони виконують посередницькі функції стосовно емітента, проводячи операції з випуску і розміщення цінних паперів на ринку, їх реєстрації і зберігання. Добре знаючи ринок, вони краще розуміються на тому, які цінні папери та умови їх випуску найдоцільніші для конкретного емітента, як провести роботу, щоб забезпечити розміщення цінних паперів. З другого боку, вони надають послуги інвесторам у придбанні цінних паперів, виходячи з побажань інвестора щодо дохідності й надійності вкладень.

Роль фінансових посередників на ринку цінних паперів надзвичайно важлива, адже саме вони визначають його активність та ефективність. Безпосередні відносини емітентів та інвесторів можливі тільки при обмежених рамках ринку або при цілеспрямованій емісії цінних паперів під конкретних інвесторів. В умовах нинішнього, майже безмежного міжнародного ринку цінних паперів на ньому можуть працювати лише фахівці, які досконало володіють навичками роботи на ринку та добре його знають.

Посередники на фінансовому ринку поділяються на фінансових, якими є інституційні інвестори, та обслуговуючих — реєстратори, депозитарії та ін. Інституційні інвестори розглядаються як колективні інвестори на ринку цінних паперів, які централізують фінансові ресурси індивідуальних інвесторів. Видами фінансових посередників є інвестиційні фонди, трасти і компанії. Вони мобілізують кошти завдяки випуску власних цінних паперів — інвестиційних сертифікатів.

Інвестиційні фонди і трасти здійснюють тільки мобілізацію коштів. Розміщення коштів проводять спеціальні компанії — інвестиційні керівники, а зберігання забезпечують депозитарії. Інвестиційні фонди укладають з інвестиційними керуючими угоди щодо здійснення інвестиційної діяльності, а трасти довіряють інвестиційним керуючим мобілізовані кошти. Як звичайно, трасти створюються на певний термін і здійснюють тільки один випуск сертифікатів. Після їх погашення вони закриваються. Інвестиційні фонди діють тривалий період. Вони є двох типів — відкриті й закриті. Відкриті здійснюють випуск і погашення інвестиційних сертифікатів на постійній основі. Закриті здійснюють разовий випуск сертифікатів і не погашають їх на першу вимогу власника. Інвестиційні компанії, на відміну від фондів і трастів, здійснюють розміщення мобілізованих коштів самостійно. Їх інвестиційні сертифікати можуть виставлятися на продаж на фондових біржах.

Обслуговуючі посередники на ринку цінних паперів належать до його інфраструктури. Вони не беруть участі в мобілізації і розміщенні фінансових ресурсів, але сприяють цим процесам. Реєстратори надають послуги щодо ведення реєстру власників іменних цінних паперів, а депозитарії — зі збереження і (або) обміну прав власності на цінні папери та обслуговують угоди, пов'язані з рухом цінних паперів. Ці незалежні від емітентів та інвесторів посередники забезпечують надійне функціонування ринку цінних паперів.

Фондова біржа є особливим посередником на ринку цінних паперів, будучи центром торгівлі ними. Вона виконує три основні функції — посередницьку, індикативну та регулятивну. Сутність посередницької функції полягає в тому, що фондова біржа створює достатні й всебічні умови для торгівлі цінними паперами емітентам, інвесторам і фінансовим посередникам. Торговельні угоди на біржі укладають брокери. Вони діють від імені своїх клієнтів-інвесторів, емітентів чи фінансових посередників, купуючи чи продаючи цінні папери. При цьому права власності на куплені цінні папери чи отримані від їх реалізації гроші належать клієнтам. Дохід брокера формується за рахунок комісійних від укладених угод. Крім того, у торгівлі на біржі беруть участь дилери. Вони купують через брокерів цінні папери з метою їх наступного перепродажу. Їхній дохід формується за рахунок різниці в цінах купівлі й продажу цінних паперів.

Індикативна функція фондової біржі полягає в оцінці вартості й привабливості цінних паперів. Саме на біржі проводиться котирування цінних паперів, яке дає інформацію інвесторам про вартісну і якісну оцінку цінних паперів і динаміку їх розвитку. Це створює передумови для надійного і достовірного механізму торгівлі, хоча і не виключає можливостей цілеспрямованих махінацій з метою спекуляції цінними паперами. Водночас це є важливим чинником стимулювання ефективної діяльності емітентів. Будь-які помилки відразу спричиняють зниження вартості емітованих ними цінних паперів, а відтак і попиту на них, що веде до зменшення притоку фінансових ресурсів. Тому для емітента так важливо забезпечувати стабільний фінансовий стан і високі фінансові результати.

Регулятивна функція фондової біржі виражається в організації торгівлі цінними паперами. Вона встановлює вимоги до емітентів, які виставляють свої цінні папери на біржові торги, правила укладення і виконання угод, механізм контролю за діяльністю суб'єктів біржової торгівлі. Біржі здійснюють контроль за фінансовим станом емітентів. Вони мають право на отримання та перевірку інформації про їх діяльність. Відповідно біржі можуть знімати з котирування окремих емітентів, які або не виконують вимог біржової торгівлі, або мають незадовільні фінансові показники. Мета контрольної діяльності біржі – забезпечення достовірності котирування цінних паперів та надійності біржової торгівлі.

Фондові біржі відіграють надзвичайно важливу роль як в економічній і фінансовій системах окремих країн, так і на рівні міжнародної економіки та міжнародних фінансів. Через них проходять колосальні фінансові ресурси, доступ до яких досить непростий. Тільки найпотужніші, надійні й стабільні емітенти, які мають високі фінансові результати, можуть їх отримати. Стабільність у світі багато в чому залежить від урівноваженості попиту і пропозиції на фондових біржах, що є основою регулювання біржової діяльності. На відміну від банків, які самостійно визначають напрями вкладення своїх ресурсів, фондова біржа не може адміністративно регулювати грошові потоки. Однак, хоча інвестори самостійно визначають, куди вкладати гроші, керуються вони при цьому, насамперед, біржовим котируванням цінних паперів.

Спираючись на раціональний рух, розподіл і перерозподіл фінансових ресурсів між окремими емітентами різних галузей, регіонів та країн, фондові біржі, як і комерційні банки, є рушійною силою економічного розвитку. Разом з тим, якщо банки розглядаються як мозковий центр і кровоносна система економіки, то фондові біржі виконують насамперед роль нервової системи. Вони дають змогу вчасно відстежувати процеси, які характеризують стан економіки та фінансової системи і ухвалювати відповідні рішення. Тому провідні фондові біржі (Нью-Йорк, Токіо, Лондон, Париж, Франкфурт, Копенгаген) стали світовими фінансовими центрами, ситуація на яких значною мірою визначає фінансову політику всіх країн світу.

Ринок цінних паперів структурується за двома ознаками: стадіями та місцем торгівлі. За стадіями торгівлі розрізняють первинний і вторинний ринки. Первинний ринок є випуском цінних паперів в обіг, який здійснюється на основі оголошення про емісію. Торгівля ведеться між емітентами, з одного боку, та інвесторами і фінансовими посередниками – з другого. Вторинний ринок характеризується операціями перепродажу цінних паперів, які здійснюються між окремими інвесторами, інвесторами і фінансовими посередниками та між фінансовими посередниками.

За місцем торгівлі ринок цінних паперів поділяється на біржовий і позабіржовий. Біржовий включає угоди, що укладаються на фондовій біржі, й охоплює насамперед вторинний ринок, хоча в окремих випадках і первинне розміщення цінних паперів може здійснюватись через фондову біржу. Позабіржовий ринок охоплює угоди, які укладаються і здійснюються поза біржею. Він пов'язаний насамперед з первинним ринком, однак позабіржові операції можуть здійснюватись і на вторинному ринку.

Широкий вибір інструментів ринку цінних паперів, умов їх випуску, погашення та виплати доходу, різні схеми торгівлі та взаємозв'язків між суб'єктами ринку цінних паперів забезпечують максимальну мобілізацію фінансових ресурсів, їх раціональний розподіл і швидкий перерозподіл та ефективне використання. Це визначає значну роль і важливе місце цієї ланки фінансового ринку у фінансовій системі та її вплив на соціально-економічний розвиток.

Висновки. Відтак, розглядаючи інфраструктуру як важливий складник ефективного функціонування ринку цінних паперів, на основі аналізу функцій і завдань, що покликана виконувати інфраструктура, пропонується таке визначення: інфраструктура ринку цінних паперів – це складна підсистема ринку цінних паперів, сутність якої полягає в забезпеченні ефективної взаємодії діяльності емітентів та інвесторів, через організацію

фінансового посередництва, технічних механізмів, торговельного та інформаційного просторів для здійснення операцій із цінними паперами.

Запропоновані нами визначення поняття інфраструктури ринку цінних паперів, основних функцій і завдань, які вона покликана виконувати, можуть служити основою для додаткового дослідження діяльності окремих елементів інфраструктури ринку цінних паперів, механізмів взаємодії інфраструктури з іншими системами і суб'єктами ринку цінних паперів як на загальнонаціональному, так і на регіональному рівнях.

Бібліографічний список

1. Бердникова Т. Б. Рынок ценных бумаг и биржевое дело: учеб. пособ. Москва: ННФА-М, 2012. 270 с.
2. Бороздин П.Ю. Ценные бумаги и фондовый рынок: учеб. пособ. Москва: МГОУ, Институт экономики и права, 2014. 170 с.
3. Иванов В. М. Финансовый рынок: конспект лекций. Киев: МАУП, 2009. 112 с.
4. Калина А.В., Корнеев В.В., Кошечев А.А. Рынок ценных бумаг (теория и практика): учеб. пособ. Киев: МАУП, 2009. 256 с.
5. Колесник В.В. Введение в рынок ценных бумаг. Киев: А.Л.Д., 2015. 176 с.
6. Колесова И. В. Фондовый рынок и депозитарная система Украины. Киев, 2000. 99 с.

References

1. Berdnikova T.B. Ryinok tsennyih bumag i birzhevoe delo: ucheb. posob. Moskva: NNFA-M, 2012. 270 p.
2. Borozdin P.Yu. Tsennyye bumagi i fondovyy ryinok: ucheb. posob. Moskva: MGOU, Institut ekonomiki i prava, 2014. 170 p.
3. Ivanov V.M. Finansovyy ryinok: konspekt lektsiy. Kiev: MAUP, 2009. 112 p.
4. Kalina A.V., Korneev V.V., Koscheev A.A. Ryinok tsennyih bumag (teoriya i praktika): ucheb. posob. Kiev: MAUP, 2009. 256 p.
5. Kolesnik V.V. Vvedenie v ryinok tsennyih bumag. Kiev: A.L.D., 2015. 176 p.
6. Kolesova I.V. Fondovyy ryinok i depozitarnaya sistema Ukrainyi. Kiev, 2000. 99 p.

AUTHOR'S ABSTRACT

JEL Q17

Slobodyanik A.⁸⁴

National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine (Kyiv, Ukraine)

<https://orcid.org/0000-0001-6437-0033>

E-mail: slobodyanikann@gmail.com

Voloshyn V.⁸⁵

National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine (Kyiv, Ukraine)

Bondar A.⁸⁶

Kyiv International University (Kyiv, Ukraine)

⁸⁴ **Slobodyanik Anna**, PhD in Economics, Associate Professor of Exchange Activities and Trade Department, National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine (Kyiv, Ukraine)

⁸⁵ **Voloshyn Vadym**, Student of the Master's Degree, Economic Faculty, National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine (Kyiv, Ukraine)

⁸⁶ **Bondar Anton**, Student of the Master's Degree, Economic Faculty, Kyiv International University (Kyiv, Ukraine)

SECURITIES MARKET INFRASTRUCTURE

Objective. A prerequisite for the functioning of the securities market (Securities Market) is the availability of infrastructure that would create favorable conditions for its operation. The lack of a unified approach to the interpretation of the essence of the securities market infrastructure makes it impossible to create a coherent system of infrastructure elements that would effectively interact with each other and ensure the growth of the securities market in Ukraine

Methods. In this study, we use analytical and statistical methods.

Results. The securities market consists of stocks, bonds, treasury bills, deposit and investment certificates, commercial papers, which are instruments of this market. To a certain extent, a commercial bill belongs to securities, but it should be considered first of all as a commercial loan instrument. In addition, there are so-called derivatives - derivative instruments (options, futures, etc.) that reflect different types of contracts dealing with securities. In this regard, as a rule, distinguish the market of securities and the market for derivatives. However, the latter in its content does not reflect the independent financial resources, but shows the forms and methods of trade with them.

Setting objectives. The purpose of the paper is to determine the essence of the securities market infrastructure and its impact on the formation and use of financial potential of the securities market

Practical significanct. Therefore, considering the infrastructure as an important component of the efficient functioning of the securities market, the following definition is proposed on the basis of an analysis of the functions and tasks intended to carry out the infrastructure: Securities market infrastructure is a complex subsystem of the securities market, the essence of which is to ensure effective interaction of the issuers' activities and investors, through the organization of financial intermediation, technical mechanisms, trading and information spaces for operations with valuable popes frame. Our proposed definition of the concept of the securities market infrastructure, the main functions and tasks that it is intended to perform, can serve as the basis for additional study of the activities of individual elements of the securities market infrastructure, mechanisms of interaction of infrastructure with other systems and securities market actors as a nationwide, both at the regional level.

УДК 339:338.43
JEL Q17

Тарасович Л.В.⁸⁷

*Житомирський національний агроекологічний університет
(Житомир, Україна)*

<https://orcid.org/0000-0003-0740-6567>

Слободяник А.М.⁸⁸

*Національний університет біоресурсів і природокористування України
(Київ, Україна)*

<https://orcid.org/0000-0001-6437-0033>

⁸⁷ **Тарасович Людмила Валеріївна**, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри маркетингу, Житомирський національний агроекологічний університет (Житомир, Україна)

⁸⁸ **Слободяник Анна Миколаївна**, кандидат економічних наук, доцент кафедри біржової діяльності і торгівлі, Національний університет біоресурсів і природокористування України (Київ, Україна)